Ч. 135 Пятниця 18 (30) червня 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль я гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністрація „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостввахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Анкета промыслова.

У Вѣдни радить вже вôдъ довшого часу постôйна комісія промыслова Рады державнои, котрои задачею єсть розслѣдити основно вôдносины промысловѣ въ нашôй Монархіи и управильнити ихъ вôдтакъ на пôдставѣ вôдповѣдныхъ законôвъ, котрѣ мае ухвалити Рада державна. Щобы тѣ вôдносины можна докладно розслѣдити, покликує анкета знатоковъ изъ всѣлякихъ кругôвъ промысловыхъ и торговельныхъ та изъ всѣхъ краѣвъ коронныхъ. На послѣднôмъ засѣданю тои комісіѣ именовано знатокôвъ зъ Галичины въ той способъ, що пос. Соколовскій поставивъ внесенє що до знатокôвъ для захôдной Галичины, ґр. Лось для всхôдной Галичины, а пос. Барвѣньскій для рускихъ товариствъ, разомъ 63 знатокôвъ. Пос. Пернерсторферъ поставивъ ще внесенє, щобы крôмъ тыхъ знатокôвъ покликати ще знатокôвъ изъ 20 товариствъ робôтничихъ въ Галичинѣ. Коликь послы зъ Галичины выказали, що богато изъ тыхъ товариствъ, якѣ навѣвъ пос. Пернерсторферъ, не уконституували ся законно, то пос. Екснеръ поставивъ посередне внесенє, щобы покликати знатокôвъ изъ тыхъ товариствъ, якѣ выберуть пос. Пернерсторферъ и галицкѣ послы разомъ. Се внесенє й принято та выбрано ще 11 товариствъ, котрѣ мають выслати своихъ знатокôвъ и тымъ способомъ буде комісія промыслова переслухувати зъ Галичины 74 знатокôвъ.

Ажь до 1 червня включно переслухала вже комісія 117 знатокôвъ а мае ихъ ще 213 переслухати. Щобы то переслуханє вôдбувало ся скоршимъ ходомъ, постановлено, що почавши вôдъ 3 липня мають переслуханя вôдбувати ся що дня вôдъ 3 год. по полудни и що дня мае ся переслухати около 10 знатокôвъ. Теперь приходить черга на Чехôвъ, а ихъ переслуханє буде вôдбувати ся вôдъ 3 ажь до 10 липня. Вôдтакъ прийде мабуть черга на галицкихъ знакотôвъ. Такимъ способомъ, хочь бы пôдчасъ того переслухуваня увзгляднено ще й деякѣ рекламаціи, переслухуванє знатокôвъ закôнчить ся около 10 серпня.

Щобы дати понятє, якъ то переслуванє вôдбуває ся и показати, о що тутъ розходить ся, наводимо тутъ деякѣ дотеперѣшнѣ переслуханя знатокôвъ изъ захôдныхъ краѣвъ коронныхъ.

Пос. Габерманъ пытавъ знатока Гелього высланого товариствомъ ремѣсничимъ въ Бреґенціи, чи бôльшôсть членôвъ сего товариства въ Форарльберзѣ выйшла вже изъ доказу уздôбненя? — Геле: Доси анѣ оденъ майстеръ не выйшовъ изъ доказу уздôбненя. Знатокъ Маєръ (купець) протививъ ся всякому розширюваню доказу уздôбненя. Такъ само и швець Протива зъ Инсбрука; вôнъ доказувавъ, що доказъ уздôбненя за десять лѣтъ свого истнованя не помôгъ анѣ трошки дрôбному промыслови и ремеслу, а єго заостренє не помогло бы ремѣсникамъ такожь нѣчого. — Директоръ спôлки продукцiйнои для артистичного промыслу въ Кортіна, Томані протививъ ся тому, щобы розширяти доказъ уздôбненя на фабричнѣ предприємства и на купецкій промыслъ торговельный, бо фабрикантъ знайде вже собѣ потрѣбного робôтника, а самъ для себе не потребує доказу уздôбненя. Треба тѣшити ся зъ того, що знаходять ся люде, котрѣ закладають фабрики и дають робôтникамъ роботу. — Знатокъ Маєръ доказувавъ, що доказу уздôбненя вôдъ промысловцѣвъ торговельныхъ по селахъ не можна нѣякъ жадати. Крамарь на селѣ не може жити лишь зъ свого краму, вôнъ мусить прецѣ и займати ся господарствомъ, а прецѣ вôдъ такого господаря годѣ жадати доказу уздôбненя.

Пос. Екснеръ пытавъ знатока Льозера (шевця), чи колибъ якійсь майстеръ завѣвъ собѣ машину Маннсфельда до пришиваня пôдошвъ, можна бы єго уважати вже за фабриканта, бо та машина робить головну роботу. Льозеръ сказавъ на то, що то була бы вже фабрична робота. — Пос. Екснеръ сказавъ на то, що всѣ шевцѣ дôстають теперь черезъ міністерство торговлѣ ту машину, а зъ того выходить таке, що тымъ способомъ стає ся міністерство торговлѣ фабрикою фабрикантôвъ, бо на фабричный ладъ продукує фабрикантôвъ.

Всѣ знатоки противились похатнôй и розноснôй торговли по селахъ. На то сказавъ пос. Екснеръ, що тымъ зашкодилось бы дуже бѣднымъ людемъ, котрѣ н. пр. въ Тироли розносять по селахъ всѣляку посудину и коробки. Знатоки на то сказали, що того рода торговля вже вымирає; люде зъ горъ идуть въ недѣлю до мѣста и тамъ купують, що имъ потреба. — Знатокъ Геле бувъ противный тому, щобы книжки робôтничѣ давати й зарôбникамъ, а знатокъ Протива домагавъ ся, щобы всѣхъ робôтникôвъ, якѣ суть, взяти въ опѣку. Неразъ робота денного зарôбника єсть бôльше варта, якъ якого иншого робôтника; неразъ каналъникъ потрѣбнѣйшій якъ цукорникъ (Веселôсть). — Директоръ Томані жалувавъ ся на теперѣшный устрôй школъ фаховыхъ, котрѣ богато коштують а мало помагають. Въ школахъ тыхъ

2)

Нôчь св. Вальпурґи.*)

Оповѣданє — Генриха Цшоккого.

(Дальше).

— Мôй пане — сказавъ я трохи вже враженый, бо то менѣ не конче було мило, що хтось єсть въ Празѣ, що знае о вôдносинахъ мого брата и я побоювавъ ся, що той хитрый чоловѣкъ хотѣвъ пôдглянути мене, що я роблю, такъ само, якъ тыхъ грачѣвъ въ каварни. — Вы очевидно не знайшли того, котрого вамъ потреба. Выбачте, але будьте ласкавѣ и скажѣть коротко, чого вамъ треба. Я не маю анѣ хвильки часу до страченя.

— Тажь пождѣть хвильку — каже вôнъ на то — менѣ залежить на тôмъ, щобы зъ вами поговорити. Вы чогось неспокôйнѣ и заклопотанѣ. Може вамъ стало ся щось немилого? Вы тутъ чужѣ. Вправдѣ й я не зъ Праги, бо я въ отсѣмъ мѣстѣ першій разъ за двапацять лѣтъ; але я на все знаю добру раду. Звѣрте ся менѣ. Вамъ зъ лиця видко, що вы чесный чоловѣкъ. Може вамъ треба грошей?

Вôнъ усмѣхнувъ ся, чи радше вышкоривъ зновъ зубы, якъ колибъ хотѣвъ купити мою душу. Я пôдозрѣвавъ єго чимъ разъ бôльше и коли зиркнувъ зъ боку на єго кулаву ногу, взявъ мене ще бôльшій якійсь забобонный страхъ. Менѣ не хотѣло ся нѣякъ запускати ся зъ нимъ въ дальшу бесѣду, то й сказавъ єму, що менѣ грошей не потреба, але кажу: „коли вы вже такѣ ласкавѣ и хочете дати, то скажѣть, якъ вамъ на имя“.

— Та що вамъ прийде зъ того имени? — вôдповѣвъ вôнъ — оно вамъ не придасть ся до нѣчого. Коли вже хочете, то я Сатанôвскій. Чи теперь буду мати у васъ вже бôльше довѣря?

Якійсь Сатанôвскій? сказавъ я самъ до себе и не знавъ вже, що на то вôдповѣсти, та чи то жартъ чи правда.

Тымчасомъ хтось зновъ запукавъ до дверей. Вôйшовъ господарь и принѣсъ листъ, що прийшовъ зъ почты до мене. Я взявъ єго въ руку.

— Перечитайте насамперелъ листъ — каже той въ червонôмъ сурдутѣ до мене — вôнъ певно вôдъ вашои любенькои Франѣ.

Я ставъ въ ще бôльшôмъ клопотѣ, якъ передъ тымъ.

— Ну, вже знаєте разъ, хто я и чого вôдъ васъ хочу? — сказавъ той незнакомый и зновъ вышкоривъ зубы.

Менѣ було вже таки на языцѣ и мало що не сказавъ: „Мôй пане, вы таки правдивый сатана и зъѣли бысьте мою душу таки на одно снѣданє“ — але я вкусивъ ся въ языкъ и мовчавъ.

— Ба, що бôльше — додавъ вôнъ по хвили — вы хочете ѣхати до Хебу. Дуже добре; менѣ такожь дорога черезъ мѣсточко. Я завтра вôдъѣзджаю. Може схочете ѣхати разомъ зô мною. На моѣмъ возѣ знайде ся мѣсце и для васъ.

Я подякувавъ и сказавъ, що замовивъ вже собѣ почту.

Вôнъ ставъ тогды якійсь неспокôйный и каже: „Зъ вами годѣ до кôнця дôйти. Але вашу Франю, вашого малого Полька та Ґустя хотѣвъ бы я таки въ переѣздѣ побачити. Ще не догадуєтесь, хто я и чого вôдъ васъ хочу? Чортъ же бы васъ взявъ, тажь я хотѣвъ бы прислужити ся вамъ чимъ небудь! Чогожь мовчите?

— Добре! — кажу наконець. — Коли вы якій чарôвникъ, то дайте раду: менѣ десь пропавъ мôй пуляресъ, скажѣть, де єго знайти?

— Та що тамъ зъ пуляресу? Може бы вамъ чого....

— Коли бо въ пуляресѣ були важнѣ паперы, вартости звышь чотирнацять сотокъ талярѣвъ. — Радьте, що робити, коли вôнъ пропавъ? та що, коли єго хтось укравъ?

— А якъ же выглядавъ тотъ пуляресъ.

— Зъ верха бувъ шовковый ясно-зелений, вышитый буквами мого имени, а въ нихъ були цвѣты; то моя жѣнка єго робила.

— То вôнъ зъ верха бôльше вартъ, якъ тыхъ чотирнацять сотокъ талярѣвъ въ серединѣ. — Вôнъ усмѣхнувъ ся до мене зновъ вôдтакъ щиро, що мене ажь лякъ взявъ а вôдтакъ каже дальше: Треба щось порадити. А що менѣ дасьте, якъ я вамъ страту верну?

При сихъ словахъ подививъ ся вôнъ на мене якимись такими очима, якъ колибъ хо-

єсть страшенный розладъ. Школы тӣ повиннӣ бути такъ уладженӣ, щобы термінаторы були змушенӣ до нихъ ходити.

Наконець обговорювано также справу недѣльного вôдпочинку. Знатокъ Маєръ сказавъ, що єму поручено старати ся всѣма силами о то, щобы не заводжено недѣльного вôдпочинку. Прочӣ знатоки були та тымъ, щобы завести повный вôдпочинокъ недѣльный, а лишь въ декотрыхъ сторонахъ перенести рухъ торговельный зъ рана въ недѣлю на пополудне.

Переглядъ політичный.

Пôсля вѣстей вѣденьскихъ ґазетъ збере ся рада державна на осѣнну сесію въ першихъ дняхъ жовтня.

Моравскій Намѣстникъ п. Лебль має вже зъ початкомъ липня выѣхати зъ Берна на урльопъ и вже туды не верне; вôнъ вже розпустивъ свою службу и має перенести ся до Львова. Причиною єго уступленя єсть чисто лична справа, а то глубокій вѣкъ.

Extrapost доносить, що вôдносины межи Австро-Угорщиною а Россією полѣпшили ся въ наслѣдокъ того, що межъ обома державами мало настати порозумѣнє що до політики на балканьскôмъ пôвостровѣ. Нема въ тôмъ нѣякои умовы, лишь була вымѣна гадокъ и взаимне завѣренє.

Пôсля Köln. Ztg. сконфісковано въ Петербурзѣ якусь брошуру, друковану за границею, въ котрôй остро критикує ся політику россійского міністра фінансôвъ Виттого. Авторомъ тои брошуры має бути оденъ зъ высшихъ урядникôвъ россійскихъ.

Болгарска „Свобода“ доносить, що актъ обжалованя противъ митрополита Климентія вже выготовлено. Митрополита обжалове ся о зраду державы и о выступованє противъ пануючого князя.

Новинки.

Львôвъ дня 28 червня

— **Именованя.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ надзвычайному професорови рисункôвъ и модельованя въ школѣ політехнôчной у Львовѣ, Леонардови Марконіому титулъ и характеръ звычайного професора. — П. Президентъ кабінету именувавъ комісаря повѣтового, дра Здислава Держикрай-Моравского, віцесекретаремъ міністеріяльнымъ въ Президіи Рады міністрôвъ. — П. Міністеръ скарбу именувавъ контрольора головного уряду податкового, Кароля Якубовского, головнымъ поборцемъ податковымъ въ окрузѣ краєвои дирекціѣ скарбу у Львовѣ.

— **Краєва Рада шкôльна** ухвалила на засѣданю въ дня 26 н. ст. червня: 1) перемѣнити вôдъ 1 вересня 1893 р. школы народнӣ: а) на шестиклясову 4-клясову женьску въ Жовкви; б) на пятиклясовӣ: 4 клясову мужеску въ Жовкви, 4 клясову въ Чесановѣ, 4-клясову женьску въ Снятинѣ, 4-клясову въ Судовôй Вишни, 4-клясову мужеску въ Надвôрнôй, 4-клясову женьску въ Надвôрнôй, 4-клясову мужеску въ Пôдгайцяхъ, 3-клясову женьску въ Пôдгайцяхъ и 4-клясову въ Комарнѣ; 2) зорґанізувати 4-клясову школу женьску въ Тернополи вôдъ 1 вересня 1893 и 1-клясову школу въ Прислупѣ, повѣта турчаньского, вôдъ 1 вересня 1894; 3) прилучити громаду Салѣвку до школы въ Ягольници, повѣта чортковского вôдъ 1 вересня 1893; 4) вылучити присѣлокъ Порубы зъ округа шкôльного въ Завадовѣ, повѣта яворôвского, и зорґанізувати въ Порубахъ осôбну школу вôдъ 1 вересня 1894; 5) именувати учителями шкôлъ народныхъ: Єл. Березовску молодшою учителькою въ Хоростковѣ, Фр. Крупу, учителемъ въ Островѣ надъ Перемышлемъ, Мар. Бобкôвну въ Серакосцяхъ, Павла Мысика въ Даровичахъ, Ферд. Юрасика въ Михалковѣ, Войт. Заяця въ Городку, Людв Скурецкого управителемъ и Мар. Зофійовску молодшою учителькою 2 клясовои школы въ Качанôвцѣ, Стан. Бриевского въ Лопушнôй, Онуфр. Солтиса въ Честиловѣ, Мар. Новацку управителькою въ Угринкôвцяхъ, Ив. Балицкого управителемъ въ Винятинцяхъ, Ад. Біґельайзена молодшимъ учителемъ въ Товстôмъ, Мих. Ґуставича учителемъ въ Ляшкахъ завязаныхъ, Мих Комонецкого управителемъ 3 клясовои школы въ Пѣстини, Лук. Гарматѣя учителемъ въ Тудьовѣ, Ом. Казневича управителемъ 3-клясовои школы въ Кобакахъ, Ив. Загачевского управителемъ 2 клясовои школы въ Свиржи, Іос. Хмѣлевского учителемъ въ Холоевѣ на Бабичи, Мар. Кінкôвну въ Убини, Люди. Шолгеня молодшою учителькою въ Витковѣ новôмъ, Як. Приходка учителемъ въ Оплуцку, Ром. Букалу въ Высокôй, Іос. Фастнахта въ Копистнѣ, Дим. Дубицкого въ Бережници, Вал. Фрузиньску молод. учителькою въ Сколѣмъ и Ив. Саидурского учителемъ въ Козьовôй.

— **Испытъ на повѣтовыхъ лѣкарѣвъ** зложили въ Краковѣ др-ы медицины: Нат. Ґліксманъ зъ Будзанова, Вікт. Идзиньскій войсковый лѣкарь зъ Кракова (зъ вôдзначенемъ), Стан. Карпиньскій асистентъ катедры анатоміи въ Краковѣ (зъ вôдзначенемъ), Тад. Теодоровичъ зô Львова (зъ вôдзначенемъ) и Григ. Туряньскій мѣскій лѣкарь зъ Ярослава.

— **Новӣ стемплѣ.** Міністерство скарбу заводить зъ днемъ 1 липня новӣ значки стемплевӣ. До 31 липня можна ще уживати стемплѣвъ дотеперѣшныхъ. Вôдъ 1 липня до 31 серпня 1893 будуть вымѣнювати урядовӣ склады значкôвъ стемплевыхъ стемплѣ вынятӣ зъ обѣгу на новӣ. Дотычнӣ поданя не потребують бути стемпльованӣ. По 31 серпня тратять дотеперѣшнӣ стемплѣ всяку вартôсть.

— **Віцепрезидентъ краєвои Рады шкôльнои** дръ Бобжиньскій візитувавъ сими днями ґімназію въ Новôмъ Санчи и школы народнӣ въ Новôмъ и Старôмъ Санчи та въ селѣ Вельоґловахъ коло Нового Санча. Въ недѣлю дня 25 с. м. бувъ п. Віцепрезидентъ въ Хировѣ, візитувавъ тамошну приватну ґімназію оо Єзуитôвъ, де якъ разъ вôдбувають приватнӣ испыты 108 ученикôвъ пôдъ проводомъ делеґата краєвои Рады шкôльнои дра Теоф. Ґерстмана. Въ понедѣлокъ по візитаціи школы вôдъѣхавъ дръ Бобжиньскій до Сянока, а молодѣжь шкôльна зъ своими учителями вôдводила єго ажь до Скварявы.

— **Градъ.** Въ громадахъ Нагачевѣ, Великихъ Очахъ, Щиплотахъ, Божôй воли, Сколинѣ и Свидници яворôвского повѣта упавъ сими днями великій градъ и наробивъ дуже значнои шкоды.

— **Наслѣдки вѣденьскои демонстраціѣ.** Зъ Вѣдня доносять, що власти правительственнӣ розвязали москвофільске товариство студентске „Буковина“, котрого члены допустили ся демонстраціѣ противъ Є. Ексц. Впреосв. Митрополита. Товариство се мало всего 11 членôвъ, зъ котрыхъ 8 сидять теперь въ арештѣ. Розвязано также товариство „Сѣчь“, въ котрôй вôдъ довшого вже часу верховодили радикалы. Льокалѣ обохъ товариствъ запечатано.

— **Про арештованого у Вѣдни злодѣя Ґрешля** доносять, що вôнъ допустивъ ся 16 великихъ крадежей зъ вломомъ. При нѣмъ найдено также дневникъ, въ котрôмъ вôнъ все точно записувавъ, де й у кого що укравъ, якъ добувавъ ся, кôлько ночей спавъ въ тôмъ домѣ, де кравъ, на що выдававъ грошѣ походячӣ зъ крадежи, де ѣздивъ и т. д. Показало ся также, що вôнъ удержувавъ любовнӣ зносины зъ девяти дѣвчатами, котрымъ робивъ всѣлякӣ дарунки зъ рѣчей походячихъ зъ крадежи. Арештовано также и матѣрь Ґрешля, котра вôдкрадала сынови краденӣ рѣчи.

Господарство, промыслъ и торговля

(Конець).

Справа продажи соли.

Въ лѣськôмъ повѣтѣ: въ Балигородѣ и Лютовискахъ, Израилъ Ляндеръ и Абрагамъ Манастеръ, въ Лѣську Игнатій Йорданъ, въ Устрикахъ Изидора Винницка и Ванда Рутковска.

тѣвъ, щобы я єму вôдповѣвъ: „Запишу вамъ свою душу!“ Але що я мовчавъ, то вôнъ сягнувъ до кишенѣ и добувъ зъ неи мôй пулярєсъ.

— Маєте вашъ скарбъ — каже вôнъ и тыхъ чотирнацять сотокъ талярѣвъ въ додатку.

Я ажь не знавъ, що собѣ робити зъ радости. „Зъ вôдкижь вôнъ у васъ взявъ ся? — пытаю и заглядаю до пуляреса а въ нѣмъ все такъ, якъ було.

— Вчера по полудни о четвертôй годинѣ знайшовъ я єго на мостѣ на Велтавѣ и пôдôймивъ єго та сховавъ.

Якъ разъ такъ, саме о тôй порѣ ишовъ я тымъ мостомъ, мавъ въ руцѣ пулярєсъ и ховавъ єго до кишенѣ.

— Та очевидно замѣсть въ кишеню, пустили поза кишеню — каже той въ червонôмъ сурдутѣ. — Але, бачите, я не знавъ, чи той, що єго загубивъ, ишовъ пѣшки, чи ѣхавъ, чи загубивъ єго передо мною, чи за мною. Я стоявъ на мостѣ цѣлу годину и чекавъ, чи не буде хто єго шукати. Коли нѣкого не було видко, я пôшовъ до своєѣ гостинницѣ та прочитавъ листы, що въ нѣмъ були, щобы довѣдатись, хто єго загубивъ. Зъ адресы довѣдавъ ся я, якъ вамъ на имя та що вы въ отсѣй гостинници. Отъ и тому зайшовъ теперь до васъ. Я вже бувъ вчера вечеромъ у васъ та не заставъ васъ дома.

Господи Боже, якъ то може чоловѣкъ помилити ся, коли лишь зъ лиця судить! Я ажь мало не обнявъ за шию того Сатанôвского, дякувавъ єму зъ цѣлого серця. Моя радôсть була теперь такъ велика, якъ передъ тымъ смутокъ. Але вôнъ не хотѣвъ нѣчого й слухати. Я зарѣкъ ся не судити вже нѣколи въ житю людей зъ ихъ лиця.

— А поклонѣть ся вôдъ мене вашôй хорошенькôй Франи. Щасливои дороги! Ще колись знову побачимо ся! — сказавъ вôнъ и пôшовъ.

Приѣздъ до дому.

Я злагодивъ ся въ дорогу и заплативъ господареви, що єму належало ся. Мôй паробокъ зъ куфромъ на плечахъ ишовъ напередъ, а я за нимъ по сходахъ. Ажь ось иде мôй братъ сходами въ гору, той самъ, задля котрого я приѣхавъ бувъ до Праги.

Розумѣє ся, що зъ вôдъѣзду не було вже теперь нѣчого. Мы вернули ся назадъ до моеи комнаты. Я ажь зрадѣвъ, коли почувъ, що єго захитанӣ вôдносины маєткови поправили ся. Вôнъ стративъ бувъ дуже значно на спекуляціи бавовною та кавою, але страта теперь єму въ шестеро вернула ся. Вôнъ приѣхавъ чимъ скорше до Праги, щобы самому залагодити свои справы. „Теперь вже выдобувъ ся я на верхъ — каже вôнъ — але наѣвъ ся не мало страху. Бувай же вже здорова моя торговле! Лѣпше зложу мои грошѣ на проценты, то й не буду вѣчно бояти ся, що я нинѣ міліонеръ, стану завтра дѣдоводомъ та ще й обманцемъ. Отъ тому то я й приѣхавъ, подякувати тобѣ за братню щирôсть та на завсѣгды залагодити ся зъ моими людьми.

Я мусѣвъ ходити зъ нимъ до всѣлякихъ домôвъ. Але вôнъ змѣркувавъ, що менѣ квапить ся и що я чогось тужу, то й за кôлька днѣвъ радивъ менѣ вертати домôвъ безъ него. Я такъ и зробивъ, найнявъ собѣ окрему почту та й поѣхавъ.

По дорозѣ не сходивъ менѣ той якійсь дивный Сатанôвскій изъ гадки. Я не мôгъ нѣякъ забути на того въ червонôмъ сурдутѣ зъ ногою якъ кôньске копыто и зъ тымъ ажь гидкимъ лицемъ. Я пригадавъ ще собѣ, що у него єсть чубокъ чорного волося надъ самымъ чоломъ. Може у него тамъ малый рôжокъ, отъ и готовый Бельзебубъ вôдъ головы ажь до нôгъ.

Що правда, вôнъ вернувъ менѣ пулярєсъ; чеснѣйшимъ не мôгъ бути нѣякій чоловѣкъ въ свѣтѣ. Вôнъ прочитавъ листы Франѣ и поученя мого брата, то й мôгъ знати мои тайны, але то лице, яке вôнъ до того зробивъ — нѣ, природа таки не пише такъ, щобы не можна вôдчитати! — Досыть, що я, колибъ доси бувъ вѣривъ, що єсть якійсь Мефістофелесъ, то теперь вже анѣ на хвильку не бувъ о тôмъ сумнѣвавъ ся.

Та гадка такъ була сильна въ менѣ, що я, — таки признаю ся, — охотно державъ ся выдумки моеѣ уявы. Отъ и мавъ зъ тымъ розрывку. Я припускавъ, що мôй чесный Сатанôвскій може таки на правду бути чортомъ; єго чеснôсть — то лишь хитрôсть, щобы мою бѣдну душу не пустити до неба. А коли то справдѣ чортъ, то щожь може вôнъ менѣ

Въ львôвскôмъ повѣтѣ: въ Яричевѣ, Львовѣ, Наваріи, Щирци и Винникахъ повѣтове товариство Торговельне у Львовѣ.

Въ мѣстѣ Львовѣ буде установлене вôдповѣдне число складôвъ.

Въ ланцутскôмъ повѣтѣ: Городищахъ, Канчузѣ, Ланцутѣ, Лежайску, Переворску и Жолини Выдѣлъ Рады повѣтовои.

Въ мостискôмъ повѣтѣ: Крукеничохъ, Судовôй Вишни и Мостискахъ Выдѣлъ Рады повѣтовои.

Въ надвôрнянскôмъ повѣтѣ: въ Делятинѣ Гершко Бурштинъ и Гершко Цвібель, въ Ланчинѣ Антôнъ Кинда, въ Надвôрнôй Юліянъ Кисѣлевскій.

Въ низькôмъ повѣтѣ: въ Камени Ицикъ Мінцеръ, въ Низьку Брониславъ Касперъ, въ Руднику Едвардъ Ґазда, въ Уляновѣ Андрѣй Домбровскій.

Въ пôдгаєцкôмъ повѣтѣ: въ Горожанцѣ Аполінарій Бобровскій, въ Пôдгайцяхъ Выдѣлъ Рады повѣтовои, въ Вишнѣвчику громада, въ Заваловѣ Кулко рôльниче.

Въ перемыскôмъ повѣтѣ: въ Дубецку Антôнъ Мориль, въ Красичинѣ Кулко рôльниче, въ Кривчи Кулко рôльниче, въ Нижанковичахъ дръ Станіславъ Ручка, въ Перемышли Тадей Цислиньскій.

Въ перемышляньскôмъ повѣтѣ: въ Дунаєвѣ Кулко рôльниче, въ Глинянахъ Станіславъ Бурлига, въ Перемышлянахъ Кулко рôльниче.

Въ равскôмъ повѣтѣ: въ Любичи Маркусъ Ґельберъ, въ Маґеровѣ Мотьо Румельтъ, въ Немировѣ громада, въ Потиличи Ґельберъ и Мерцъ, въ Равѣ рускôй Антôнъ Скотницкій въ Угновѣ Михайло Яницкій.

Въ рогатиньскôмъ повѣтѣ: въ Болшôвцяхъ Ромуальдъ Лиманôвскій, въ Букачôвцяхъ громада, въ Бурштинѣ громада, въ Книгиничохъ Еразмъ Заремба, въ Пôдкамени Вольфъ Бельфъ, въ Рогатинѣ громада.

Въ рудецкôмъ повѣтѣ: въ Комарнѣ Иполитъ Вонсовскій, въ Рудкахъ Стефанъ Янко.

Въ ряшѣвскôмъ повѣтѣ: въ Блажовôй Андрѣй Якубчикъ, въ Чудци Кулко рôльниче, въ Глоговѣ Михайло Гнѣвекъ, въ Ряшевѣ Антôнъ Клюзъ, въ Стрижевѣ Кулко рôльниче, въ Тичинѣ громада Дилягôвка.

Въ самбôрскôмъ повѣтѣ: въ Луцѣ Иванъ Захарскій, въ Самборѣ Брониславъ Букетиньскій.

Въ сяноцкôмъ повѣтѣ: въ Букôвску, Яслискахъ, Римановѣ, Сяноцѣ и Загôрю Выдѣлъ Рады повѣтовои.

Въ снятиньскôмъ повѣтѣ: въ Джуровѣ Кулко рôльниче, въ Снятинѣ и Заболотовѣ Народна Торговля.

Въ сокальскôмъ повѣтѣ: въ Белзѣ Абрагамъ Рейманъ, въ Кристинополи громада, въ Сокали Абрагамъ Рейманъ, въ Варяжи громада.

Въ старомѣскôмъ повѣтѣ: въ Хировѣ и Старôй соли Кароль Єнджейовичь, Іосифъ Мстивуєвскій и Ив. Стшелецкій, въ Фельштинѣ Кулко рôльниче, въ Старôмъ Мѣстѣ Варвара Литиньска и Лейба Ерльбавмъ, въ Топильници Власій Рудницкій.

Въ стрыйскôмъ повѣтѣ: въ Лавочнôмъ Вячеславъ Потучокъ, въ Сколѣмъ громада, въ Сморжу фондація ґр. Скарбка, въ Соколовѣ Кулко рôльниче, въ Стрыю Наталія Волосяньска, въ Тухольцѣ Адольфъ Шенбахъ.

Въ тернопôльскôмъ повѣтѣ: въ Микулинцяхъ и Тернополи Выдѣлъ Рады повѣтовои.

Въ товмацкôмъ повѣтѣ: въ Нижневѣ Емилія Зарембина, въ Отиніи Йосифъ Гинда, въ Товмачи Казимиръ Лукасевичь, въ Тысьменици Огановичь.

Въ теребовельскôмъ повѣтѣ: въ Будзановѣ Рахмиль Шуцманъ, въ Струсовѣ и Теребовли Ярославъ Пашковскій.

Въ турчаньскôмъ повѣтѣ: въ Борини и Высоцку Брониславъ Осуховскій, въ Лôмнѣ Павло Гриляньскій, въ Турцѣ Антôнъ и Марія Надôльски.

Въ залѣщицкôмъ повѣтѣ: въ Товстôмъ Тадей Ноель, въ Устєчку и Залѣщикахъ Едмундъ Шнурпфайль.

Въ збараскôмъ повѣтѣ: въ Новôмъ Селѣ и Збаражи Выдѣлъ Рады повѣтовои.

Въ жовкôвскôмъ повѣтѣ: въ Куликовѣ Юліянъ Олѣярчикъ, въ Мостахъ великихъ Антôнъ Окотницкій, въ Жовкви Володимиръ Ґорецкій.

Въ жидачѣвскôмъ повѣтѣ: въ Дроговыжи Фондація ґр. Скарбка, въ Николаєвѣ, Роздолѣ, Журавнѣ и Жидачевѣ Выдѣлъ Рады повѣтовои.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Бѣлградъ 29 червня. Скупштина ухвалила угоду торговельну зъ Австро-Угорщиною въ другôмъ читаню всѣма голосами противъ одного.

Берлинъ 29 червня. Приѣхавъ тутъ вчера російскій наслѣдникъ престола, але не заставъ вже цѣсаря Вільгельма, бо той выѣхавъ до Кіль.

Будапештъ 29 червня. Чотирнацять розбôйникôвъ напало на готель въ купелевôмъ мѣсци Геркулесбадъ коло Мегадіѣ на Угорщинѣ и убили кельнерôвъ а господаря зневолили выдати всѣ грошѣ и дорогоцѣнности.

Курсъ львôвскій

въ дня 23 червня 1893.

	платять вр.	платять кр.	жадають вр.	жадають кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	375	—	—	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	215	—
2. Листы заставнѣ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	101	20	101	90
" " 5% выльос. въ 10% прем.	110	15	110	85
" " 4½% льос. въ 50 лѣт.	100	—	100	70
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт	100	50	101	20
Тов. кред. 4% I еміс.	98	50	—	—
" " 4% льос. въ 41½ лѣт.	97	50	—	—
" " 4½% льос. въ 52 лѣт.	100	25	100	95
" " земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	98	—	—	—
3. Листы довжнѣ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	—	—	—	—
" " " " " " (5%) 2½%	—	—	—	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґі за 100 зр.				
Индемніз. гал. 5%	—	—	—	—
Гал. фонд. проп. 4%	97	50	98	20
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
" " " " 5% II "	102	50	—	—
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	105	—	—	—
" " " " 1883 по 4½%	100	30	101	—
" " " " 1891 по 4%	96	—	—	—
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	23	50	24	—
" Станіславова	40	—	42	—
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	18	50	19	—
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12	75	13	25
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	80	5	90
Рубель паперовый	1	29½	1	31—
100 марокъ нѣмецкихъ	59	95	60	45

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный вôдъ 1 червня 1893.

Вôдходять до

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·01	**10·41**	**5·26**	11·11	**7·36**	—
Пôдволочискъ	6·44	3·20	10·16	**11·11**	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	6·54	3·32	10·40	**11·33**	—	—
Черновець	6·36	—	10·36	3·31	**10·56**	—
Стрыя	—	—	10·26	7·21	3·41	**8·01**
Белзця.	—	—	9·56	**7·21**	—	—

Приходять зъ

	Поспѣшный		Особовый			
Кракова	3·08	6·01	**6·36**	**9·41**	9·35	—
Пôдволочискъ	2·48	**10·02**	**6·21**	9·46	—	—
Пôдвол. Пôдзам.	2·34	**9·46**	9·21	5·55	—	—
Черновець	**10·10**	—	**7·11**	7·59	12·51	—
Стрыя	—	—	**1·08**	9·06	**9·52**	2·38
Белзця.	—	—	8·16	5·26	—	—

Вôдъ дня 20 мая курсують що день ажь до вôдкликаня, поѣзды прогульковѣ до Бруховичь и Зимнои Воды. Вôдъѣздъ до Бруховичь о год. 3 мін. 5 пополудни; поворотъ о год. 8 мін. 58 вечеромъ. — Вôдъѣздъ до Зимнои Воды о год. 4 мін. 13 по полудни; поворотъ о год. 6 мін. 22 и о год. 9 мін. 27.

Числа товстѣ, означають пору нôчну вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год. 59 мін. рано.

Часъ львôвскій; рôвнить ся о 35 мінутъ вôдъ середно-европейского (зелѣзничого): коли на зелѣзници 12 год., то на львôвскôмъ годиннику 12 год. и 35 мін.

дати? — Грошей и добра? — Я на грошѣ не бувъ захланный. Може тронъ? Ну, вôнъ такъ на тыждень бувъ бы менѣ здавъ ся; я бы бувъ миръ зробивъ въ свѣтѣ а вôдтакъ вернувъ назадъ до своєѣ хатчины та власноручно садивъ бараболю. — Хорошу жѣнку? И то нѣ, бо коли я собѣ подумавъ на мою Франю, то й найрозкôшнѣйша Черкеска була супротивъ неи стара баба. Я бы бувъ и стебла соломы за то не давъ, щобы лишь разъ стати докторомъ Фавстомъ. Та й на що? Я бувъ щасливый! Щасливый? Нѣ, не зовсѣмъ, якъ разъ длятого, що я бувъ ажь занадто щасливый. Я трохи таки бою ся кумы костомахи, що готова бы тою проклятою косою пôдкосити мою Франю та моихъ обохъ сынкôвъ. А вôдтакъ було бы ще велике пытанє, чи мы бы знайшли ся разомъ тамъ въ раю? — Для власного спокою хотѣвъ бы бувъ радо знати, якъ то тамъ на тамтôмъ свѣтѣ. Але припустѣмъ, що мôй чортъ бувъ бы сповнивъ мою просьбу и позволивъ заглянути крôзь шпарку въ воротахъ вôдъ неба, то щожь бувъ бы менѣ Адрамелехôвъ рабъ мôгъ бôльше показати, якъ хиба не лишь своє пекло?

Але досыть того.

Я бувъ черезъ два дни и одну нôчь въ дорозѣ зъ Праги до мѣсточка. Але другого дня стало вже дуже пôзно. На дармо сваривъ я почтарѣвъ и додававъ имъ охоты то словомъ, то грôшми — мы опôзнялись чимъ разъ бôльше, на дворѣ ставало чимъ разъ темнѣйше, а мене чимъ разъ бôльше кортѣло до дому. Тажь я майже вже чверть року не видѣвъ Франѣ! не видѣвъ моихъ дѣточокъ, що розцвитали ся коло молоденькои матери, якъ два рожевѣ пупѣнки коло ледви що пôдхопившои ся въ гору рожѣ! — Я ажь дрожавъ вôдъ розкоши, коли собѣ подумавъ, що ще нинѣ спôчне въ моихъ обôймахъ та найлюбѣйша изъ свого роду, моя жѣночка.

То правда, що я вже любивъ ся, закимъ пôзнавъ мою Франю. У мене була колись Юлія, але єѣ гордѣ родичѣ вырвали менѣ єѣ и вôддали за якогось богатого польского шляхтича. Наша любовь була перша для насъ обоихъ — мы убожали одно другого, майже ажь шалѣли. Присягали собѣ, коли розставали ся, вѣчну любовь ажь до гробу, а поцѣлунки и сльозы запечатали ту присягу. Але звѣстна рѣчь, якъ то буває. Она стала панею старостиною, а я пôзнавъ Франю. Моя любовь для Франѣ була святѣйша, зрѣльша и нѣжнѣйша. Юлія була божествомъ моєѣ фантазіѣ, а Франю полюбивъ я цѣлымъ серцемъ.

Годинникъ въ мѣсточку выбивъ першу годину, коли мы въѣзджали въ заспанѣ улицѣ. Я злѣзъ коло почты, лишивъ тутъ парôбка зъ куфромъ, а самъ пôшовъ на передмѣстє, де стоявъ въ тѣни высокихъ орѣхôвъ мôй дôмъ и казавъ, що верну ся, скоро дома всѣ будуть спати. Вже зъ далека свѣтились до мене вôкна вôдъ свѣтла мѣсяця.

(Дальше буде.)

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій**.

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвской" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Короля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.